

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 5 och 6 §§ lagen om bil- och motorcykelskatt**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om bil- och motorcykelskatt ändras. Stadgandena om avdrag för rostskyddsbehandling föreslås bli upphävida, eftersom de blivit onödiga till följd av ändringarna i vägtrafiklagstiftningen. I fråga om bilbeskattningen skall avdrag beviljas om bilen har defroster för bakrutan och strål-

kastarrengörare. Det föreslås att hus- och servicebilar vilkas egen massa väger minst 1 800 kilogram skall omnämnas som fordon vilka är fria från bilskatt.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Enligt 1 § 2 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt (482/67) skall i frågan hurudana fordon som med stöd av bilskattelagen skall anses som skattepliktiga bilar eller motorcyklar och till vilken grupp av motorfordon ett fordon skall hänföras, tillämpas de grunder om vilka stadgats med stöd av vägtrafiklagen. I 5 § 5 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt hänvisas till vägtrafiklagens stadganden om avdragsgrunden för avdrag om rostskyddsbehandling av fordon.

De stadganden om fordons tekniska egenskaper som ingår i vägtrafiklagen och i sådana författningar på lägre nivå som givits med stöd av den har reviderats bl.a. på grund av de skyldigheter som EES-avtalet medför. En del av ändringarna ingår i en lag av den 6 november 1992 om ändring av vägtrafiklagen (989/92). En del ändringar har genomförts genom att den nuvarande fordonsförordningen (233/82) har ersatts med en helt ny förordning av den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning. Vid ändringen av stadgandena beaktades bl.a. principerna i direktiv

70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt i de ändringar som gjorts i detta direktiv genom direktiv 92/53/EEG. Enligt dessa direktiv skall inte i en annan medlemsstat krävas typgodkännande av ett fordon som typgodkänts i en EG-stat, utan fordonet skall godkännas att användas som sådant. Bortsett från vissa undantag som under en övergångsperiod gäller miljöbestämmelser och bilbälten förpliktar EES-avtalet till att iaktta de ovan nämnda direktiven.

1.1. Avdrag för rostskyddsbehandling

Med stöd av 5 § 5 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt beviljas i det tullvärde som skall inräknas i bilens beskattningsvärde en minskning om 2,5 %, om bilen någon annanstans än i Finland har rostskyddsbehandlats så, att behandlingen i sig motsvarar de bestämmelser om rostskyddsbehandling som har utfärdats med stöd av vägtrafiklagen.

I samband med att vägtrafiklagen ändrades, slopades i 83 § det stadgande som föreskrev att ett fordonskarosseri på ett godtagbart sätt skall

vara skyddat mot korrosion. Sistnämnda ändring träder i kraft den 1 januari 1993. Närmare stadgandena om rostskyddsbehandling ingår i 18 k § fordonsförordningen (874/89). Också de stadganden som ingår i sistnämnda paragraf kommer att upphävas vid ingången av 1993. En annan orsak, utöver EES-avtalets förpliktelser, till att bestämmelserna om rostskyddsbehandling upphävs är också att bilarna numera tillverkas så, att de är bättre rostskyddsbehandlade eller av bättre material än tidigare.

Av ändringarna i de vägtrafikstadganden som gäller rostskyddsbehandling följer att det inte längre i bilbeskattningen är möjligt att bevilja det avdrag som stadgas i bilskattelagen, även om det fortfarande stadgas om detta avdrag i lagen om bil- och motorcykelskatt. Det föreslås att de stadganden i 5 § 5 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt som gäller nämnda avdrag slopas såsom obehövliga.

1.2. Avdrag som gäller viss utrustning

När stadgandena om fordons utrustning samordnas, slopas kraven i fråga om viss utrustning, som enligt EG-direktiven inte längre kan krävas som obligatorisk. Från ingången av 1993 behöver således en bil t.ex. inte längre utrustas med defroster för bakrutan eller med strålkastar rengörare för att kunna bli godkänd för trafik.

De ovan nämnda två anordningarna kan dock i finska förhållanden anses nödvändiga med tanke på trafiksäkerheten. För att bilarna även i fortsättningen skall utrustas med dessa anordningar föreslås det att i bilbeskattningen beviljas ett avdrag som minskar med 400 mark det tullvärde som skall inräknas i bilens beskattningsvärde eller tillverkningskostnaderna om en bil när den importeras eller en bil som en inhemsk tillverkare levererar är utrustad med båda dessa anordningar. Avsikten är således att avdrag skall beviljas endast om en bil har båda dessa anordningar. Tekniska definieringar som gäller dessa anordningar har tagits in i den nya förordningen om fordons konstruktion och utrustning med tanke på den eventualiteten att sådana stadganden kan komma att behövas för beskattningsändamål. Det föreslagna avdraget är också avsett att ersätta det avdrag som hittills beviljats för rostskyddsbehandling och som slopas vid ingången av 1993.

1.3. Hus- och servicebilar

I den nya förordningen om fordons konstruktion och utrustning tillämpas en sådan uppdelning av fordonen på olika fordonsgrupper som överensstämmer med europeiska praxis. Till följd av detta skall begreppet specialbil inte längre användas i fordonslagstiftningen. De fordon som motsvarar de nuvarande specialbilarna betraktas från ingången av 1993 som personbilar, paketbilar, lastbilar eller busar. Förordningen om fordons konstruktion och utrustning innehåller dock, bl.a. med tanke på beskattningen, sådana närmare stadganden om vissa fordonsgrupper som kompletterar fordonsklassificeringen. På denna grund kan till fordonsregistret fortfarande fogas vissa uppgifter som behövs för beskattningen, även om fordonsklassificeringen följer ovan nämnda nyarrangemang. De specialbilarna som före ingången av 1993 har antecknats i registret såsom specialbilar kvarstår i registret enligt samma klassificering som hittills.

Enligt 1 § lagen om bil- och motorcykelskatt är personbilar, paketbilar och andra sådana fordon vilkas egenvikt är under 1 800 kilogram skattepliktiga. Fria från skatt har med stöd av detta stadgande varit bl.a. sådana som specialbilar klassificerade hus- och servicebilar vilkas egenvikt är minst 1 800 kilogram. Förutsättning för att ett fordon skall kunna klassificeras som specialbil har varit att bilen är konstruerad och utrustad i enlighet med vägtrafikstadgandena för den bestämda speciala ändamålen.

Från ingången av 1993 är hus- och servicebilar, med beaktande av stadgandena i 3 § förordningen om fordons konstruktion och utrustning, person- eller paketbilar. För att den skattemässiga behandlingen av dessa fordon inte skall ändras, föreslås det att sådana husbilar och servicebilar vilkas egenvikt är minst 1 800 kilogram i 6 § 1 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt skall omnämnas som fordon som är fria från skatt. Med tanke på beskattningen har för detta beretts så att i förordningen om fordons konstruktion och utrustning alltför mycket finns stadganden om dessa fordon fastän de inte ännu påverkas till fordonsklassificeringen.

I förordningen om fordons konstruktion och utrustning används benämningen räddningsbil om fordon som hittills kallats brandbil. Det föreslås att motsvarande ändring i fråga om

benämningen görs i 6 § 1 mom. lagen om bil- och motorcykelskatt.

De föreslagna ändringarna ändrar inte i sak den nuvarande bilskattemässiga behandlingen av de ovan nämnda tre fordonsgруппerna, eftersom också sakinnehållet i de tekniska stadgandena motsvarar nuläget i praktiken.

2. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har inga organisatoriska verkningar.

Om det avdrag som beviljas för rostskyddsbehandling slopas, innebär detta att beskattningsvärdet på en bil stiger med 2,5 % och att bilskatten stiger i motsvarande mån. Det avdrag som beviljas för defroster för bakrutan och strålkastarrengörare ersätter delvis denna ändring. Den totala effekten av de föreslagna ändringarna kan i någon mån uppskattas öka intäkterna av bilskatten.

Förslagen gällande ändring av beskattningen av hus- och servicebilar inverkar inte på bilskatteintäkterna.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Ikraftträdande

Lagen om ändring av 5 och 6 §§ lagen om bil- och motorcykelskatt föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. För att de ändringar i vägtrafiklagstiftningen som träder i kraft den 1 januari 1993 inte skall leda till en temporär ändring av bilbeskattningen, skall lagen tillämpas på sådana fordon som utlämnas från tullkontroll eller levereras den 1 januari 1993 eller därefter. Detta innebär en skatterättelse i fråga om sådana bilar som utlämnas från tullkontroll eller levereras under tiden mellan den 1 januari 1993 och ikraftträdelsedag för lagen som eventuellt infaller efter sistnämnda datum. I praktiken kommer rättelse alltid att ske till den skattskyldiges förmån, med beaktande av att det avdrag som beviljas för rostskyddsbehandling trots det förslag som nu behandlas inte kan beviljas från ingången av 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 5 och 6 §§ lagen om bil- och motorcykelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 5 § 5 mom. och 6 § 1 mom. lagen den 14 november 1967 om bil- och motorcykelskatt (482/67),

av dessa lagrum 5 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 12 december 1986 (905/86) och 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 31 maj 1990 (478/90), som följer:

5 §

Tillverkningskostnaderna eller det tullvärde som skall inräknas i bilens beskattningsvärde minskas med 400 mark, om bilen är utrustad med defroster för bakrutan och strålkastar-rengörare. Om bilen har skyddsstötfångare, minskas tullvärdet eller tillverkningskostnaderna med 1,5 procent av tullvärdet eller av tillverkningskostnaderna.

6 §

Fria från bilskatt är räddningsbilar, ambulansbilar, invalidtaxibilar, veterinärbilar, lastbi-

lar och likbilar samt bilar som har byggts enkom för tävlingsändamål och används endast inom ett avstängt område och som inte registreras. Fria från bilskatt är också husbilar vilkas egen massa väger minst 1 800 kilogram och servicebilar vilkas egen massa väger minst 1 800 kilogram.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen skall tillämpas på fordon som utlämnas från tullkontroll eller levereras den 1 januari 1993 eller därefter.

Helsingfors den 11 december 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av 5 och 6 §§ lagen om bil- och motorcykelskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 5 § 5 mom. och 6 § 1 mom. lagen den 14 november 1967 om bil- och motorcykelskatt (482/67),

av dessa lagrum 5 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 12 december 1986 905/86) och 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 31 maj 1990 (478/90), som följer:

Gällande lydelse

5 §

Då en bil har rostskyddsbehandlats utanför Finland så, att behandlingen i och för sig motsvarar de bestämmelser om rostskyddsbehandling som har utfärdats med stöd av vägt-rafiklagen, minkas det tullvärde som skall inräknas i bilens beskattningsvärde med 2,5 procent. Om bilen har skyddsstötfångare, minskas tullvärdet eller tillverkningskostnaderna med 1,5 procent av tullvärdet eller av tillverkningskostnaderna.

6 §

Fria från bilskatt är en brandbil, ambulansbil, invalidtaxi, veterinärbil, lastbil och likbil samt en bil som har byggts enkom för tävlingsändamål och endast används inom ett avstängt område och som inte registreras.

Föreslagen lydelse

5 §

Tillverkningskostnaderna eller det tullvärde som skall inräknas i bilens beskattningsvärde minskas med 400 mark, om bilen är utrustad med defroster för bakrutan och strålkastarrengörare. Om bilen har skyddsstötfångare, minskas tullvärdet eller tillverkningskostnaderna med 1,5 procent av tullvärdet eller av tillverkningskostnaderna.

6 §

Fria från bilskatt är räddningsbilar, ambulansbilar, invalidtaxibilar, veterinärbilar, lastbilar och likbilar samt bilar som har byggts enkom för tävlingsändamål och används endast inom ett avstängt område och som inte registreras. *Fria från bilskatt är också husbilar vilkas egen massa väger minst 1 800 kilogram och servicebilar vilkas egen massa väger minst 1 800 kilogram.*

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen skall tillämpas på fordon som utlämnas från tullkontroll eller levereras den 1 januari 1993 eller därefter.

